

for et Par Aar, og hvor man var fri for videre Diskussion; og ved Rigsraadets Sammenfætning var der jo opnaaet en saadan Enstemmighed, at man kunde tage Engene summarisk. Et vist Parti havde jo aldeles Overvægten, saa man kunde samles en 14 Dage a 3 Uger, og paa Grund af Omstændighederne kunde man gjøre det færdig paa den Tid. Dersom vi altsaa lægge Rigsraadets Omkostninger til Rigsdagens den Gang, tror jeg ikke, at de blive mindre end nu. I Samlingen 1864—66 kostede Rigsdagen 157,000 Rd., i Perioden 1862—64, saavidt jeg husker, 57,000 Rd., i Perioden 1860—62 52,000 Rd.; det var ikke Smaasummer, og samtidig kostede for Exempel i 1861 Rigsdagen 71,000 Rd. i 2½ Maaned og i 1866—67 i omtrent lige saa lang Tid, 2—3 Dage længere, 79,000 Rd. Naar man altsaa lægger disse forskjellige Summer sammen, vil man se, at den Fordyrelse, man taler om, slet ikke finder Sted. Den ærede Forslagsstiller nævnte 4 Aar af Rigsdagens Udgifter, men han kunde gjerne have taget det 6te med, saa vilde han for dette Aar have faaet 208,000 Rd., saa Udgifter mellem 1—200,000 Rd. ikke ere noget Nyt. Da vi havde Rigsdag og Rigsraad, kostede det os lige saa meget, og jeg veed ikke, om det er saa lykkelige Tider, at man kunde ønske at vende tilbage dertil. I 1861, hvor Samlingen kun varede 2 Maaneder og 18 Dage, kostede Tidenden 10,469 Rd.; at den nu i 4—5 Maaneder kan koste 3—4,000 Rd. mere, er rimeligt. Netop med Hensyn til Tidenden er der slet endel besparende Indretninger, som ikke væsentlig have formindsket Udgifterne, saa dersom man skulde beregne Rigsdagstidendens Arynning og Udgivelse efter de samme Satser for Arynning og navnlig Sætning som tidligere, vilde denne Besparelse kunne fremvise ikke ubetydelige Beløb. Der er navnlig en enkelt Post, som blev fremdragen af den ærede Forslagsstiller, og det var om Ventilationen og forskjellige Forandringer ved Folkethingssalen til et Beløb af 14,600 Rd. De væsentligste Udgifter ere opstaaede i en tidligere Session, saavidt jeg kunde se af Registaberne, end den, det ærede Medlem anførte, i alt Fald ere Foranstaltningerne tiusne til en Del deraf i en tidligere Session, end det ærede Medlem angav; men det skal jeg ikke opholde mig ved. Hvad de senere overordentlige Arbejder i denne Henseende angaar, finder jeg ogsaa en Post fra 1870—71 paa 4,250 Rd. til yderligere Udvidelse af Rigsdagens Lokaler; men gaa vi tilbage til 1866—67, have vi ogsaa der en Post paa 6,621 Rd., saa at det er ikke noget Nyt, at vi enkelte Gange have saadanne Poster. Men naar det ærede Medlem troede, at dette var saa overordentligt, at man skulde gribe til at søge Repræsalier imod saadanne Udgifter, skal jeg dog gjøre opmærksom paa, naar han navnlig henviste til Finantslovens Behandling, til den Smaalighed eller Nøtesenhed, som Udvalget viser,

at de saakaldte kongelige Bygninger i Finantsloven andrage i Bygningsudgifter 73,000 Rd., og vi have ladet det staa paa Lidt nær. Vi have jo et uhyre Antal offentlige Bygninger, Rigsdagens er selv til Huse i en Fløi af en af disse mange offentlige Bygninger; men selv denne lille Fløi maatte man ikke indrette saaledes, at det var muligt nogenlunde at fremme Arbejdet her. Eller skulde maafte det, som var slet i den senere Tid, trænge til nærmere Omtale end den, der allerede har fundet Sted fra den ærede Ordfører, saa skal jeg ogsaa minde om, at vi for ikke kort siden havde vort Lokale ødelagt ved Udbygninger der og ved visse Forbindelser mellem Private og Rigsdagsmænd, som ikke altid vare hensigtsmæssige (Munterhed), ja, jeg mener, at der under Forhandlingerne her i Salen kunde fremkomme Samtaler, som ikke vare hensigtsmæssige. Og ogsaa Salens hele Indretning er heldigere. Det ærede Medlem nævnte Ventilationen. Det er et Spørgsmaal, der er af en overordentlig Betydning, og som ganske vist kan have en modfat Betydning for dem, der ønskede os, jeg havde nær sagt, paa Bloksbjerg; thi vi leve noget længere under de nuværende Ventilationsforhold end Folkethingets Medlemmer levede tidligere. Og nu Tilhørerpladserne; der have Landsthingsmændene, som det altid glæder os at se her, deres Pladser, ligesom vi have Pladser derinde, saa at vi kunne komme og høre paa hinanden. Før havde vi to Daafe deroppe, nogle fornemmere med Billetter og andre uden dito, og medens det ene Lokale kunde være overfyldt, saa at Folk stode laangt ud paa Gangene, kunde de Andre, som havde disse lykkelige Billetter, blive rent borte, saa at der kun var enkelte Pladser besatte; men hvis Noget vilde vove sig over Gelænderet og tage Plads deroppe. . . . (En Stemme: De kunde jo hente Billetter!) Ja, jeg indrømmer, at det kunde være ret behageligt til sine Tider, naar vi havde en vis Forestilling her, at man kunde i en Hast skaffe sig under de tidligere Forhold et halvt Hundrede Billetter til skjønnsomt Brug og besatte en vis Del af Pladserne der med Visse. . . . (Røfod: Ligesom i Kasino!) Det ærede Medlem siger, som man gjør i Kasino. Jeg veed ikke, hvad man gjør i Kasino; jeg veed ikke, om det ærede Medlem kender Kasinos Forhold; jeg kender ikke det Mindste til dem. Er det Noget, som vedkommer denne Sag, vil det være interessant, om det ærede Medlem kom med sine Oplysninger, dersom de behøve, hvad jeg har sagt. Ja, jeg vil indrømme, at den Ordning, som nu er indført, kan være ubehagelig for Somme, idet der vel, som det sig bør, er nogle Pladser for visse Folk, som efter deres Embedsstilling maa kunne have Adgang til vore Forhandlinger, — men de øvrige ubdeles efter ligelige Grundsetninger, den nemlig, at den, der kommer først til Mølle, faar først malet. Afgangen over